# DZIENNIK URZĘDOWY
## MINISTERSTWA SKARBU

20 października Nr 28. Rok 1936.

**Cena numeru niniejszego 50 gr, z przesyłką zwyczajną 60 gr, poleconą 90 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbn", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.**

**Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.**

### TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:



---

*) W tym: patrz str. 16, Okólnik, Poz. 846—L. D. IV. 25739/3/36 z dnia 19 października 1936 r. w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej umowy gospodarczej polsko-niemieckiej.

## OKÓLNIK DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO



## OKÓLNIKI KOMISJI DEWIZOWEJ:



## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU



# DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

## Z MINISTERSTWA SKARBU:

## 825.

### OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 6 października 1936 r.

**w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.**

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694), zostały w drodze losowania, w okresie czasu od 3 do 24 września 1936 r., umorzone we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

| Nr Nr | data wylosowania | Nr Nr | data wylosowania |
|---|---|---|---|
| 474 | 17.IX. 1936 r. | 16563 | 17.IX. 1936 r. |
| 1077 | 10. „ „ | 16592 | 10. „ „ |
| 2966 | 24. „ „ | 18805 | 17. „ „ |
| 3280 | 17. „ „ | 20200 | 3. „ „ |
| 3498 | 10. „ „ | 22434 | 3. „ „ |
| 4908 | 10. „ „ | 22801 | 24. „ „ |
| 7594 | 24. „ „ | 23263 | 10. „ „ |
| 9144 | 24. „ „ | 24388 | 10. „ „ |
| 9593 | 10. „ „ | 25310 | 3. „ „ |
| 10690 | 24. „ „ | 25783 | 17. „ „ |
| 11254 | 3. „ „ | 28654 | 17. „ „ |
| 13254 | 17. „ „ | 30469 | 24. „ „ |
| 13271 | 3. „ „ | 33970 | 24. „ „ |
| 15542 | 3. „ „ | 34153 | 3. „ „ |

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 14 października 1936 r. Nr 239, poz. 415).

## 826.

### OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 2 października 1936 r.

**w sprawie wylosowanych numerów obligacji serii I 4% państwowej renty złotej.**

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. o wypuszczeniu I serii 4% państwowej renty złotej (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 194), zostało w dniu 1 października 1936 r. wylosowanych do umorzenia 28 obligacji po 10.000 zł w zł każda na ogólną sumę nominalną 280.000 zł w zł, oznaczonych następującymi numerami:

| Nr Nr | Nr Nr | Nr Nr | Nr Nr |
|---|---|---|---|
| 313 | 1765 | 3227 | 5347 |
| 539 | 2168 | 3281 | 5358 |
| 836 | 2245 | 3330 | 5440 |
| 905 | 2621 | 3539 | 5466 |
| 1331 | 2625 | 4148 | 5664 |
| 1739 | 2695 | 5050 | 6047 |
| 1760 | 3003 | 5204 | 6678 |

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 14 października 1936 r. Nr 239, poz. 416).

## 827.

### OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 12 października 1936 r.

**o utraceniu przez rewidentów prawa do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.**

Na podstawie § 15 ust. 2 i 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 września 1934 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 817) ogłaszam, iż prawo rewizji utracili rewidenci

**w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych Rz. P. w Warszawie**

1. Borowski Czesław.

Za Przewodniczącego:
(—) *Wł. Izdebski*
Inspektor.

## 828.

### OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 12 października 1936 r.

**o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.**

**Lista 15.**

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 495 z 1934 r.) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Minitsra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 817 z 1934 r.), ogłaszam listę rewidentów,

którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji spółdzielni:

**w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gastronomicznych Rz. P. w Warszawie.**

1) Dąbrowski Henryk.
2) Wójtowicz Stanisław.

Za Przewodniczącego:
(—) *Wł. Izdebski*
Inspektor.

---

## 829.

### WYKŁADNIA

### ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz 842).

**Nr 464:** (do art. 134 u. o. s.). W przypadku konkretnym zostało sporządzone pismo, zawierające między innymi postanowienia następujące:

„Bank oświadcza gotowość niesienia wedle możności pomocy finansowej wymienionym w dołączonym spisie członkom Związku Zachodnio-Polskiego Przemysłu Cukrowniczego w Poznaniu przez pożyczki lub gwarancje, jednakże tylko w tych razach i do tej wysokości, które wskazane będą względami na dostarczoną pewność tych pożyczek lub gwarancyj".

Od tego postanowienia wymierzono opłatę stemplową w wysokości 0,1% w myśl art. 134 u. o. s., jako od umowy o otwarcie kredytu.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku z dnia 16 października 1935 r. L. Rej. 6185/32 uznał powyższy wymiar za zgodny z ustawą, co uzasadnił w sposób następujący:

„Z treści powyższej wynika, że Bank oświadczył gotowość niesienia pomocy finansowej członkom Związku, tj. zrzeszonym Cukrowniom, przez udzielanie tymże Cukrowniom pożyczek. Oczywiście, że przez przyjęcie tego oświadczenia przez Związek zaistniało wobec tego ostatniego zobowiązanie Banku do udzielania członkom Związku pożyczek. Twierdzenie skargi, że treść powyższa stwierdza jedynie gotowość do rozpoczęcia w przyszłości rokowań o pożyczki z poszczególnymi członkami Związku, nie da się pogodzić z dopiero co przytoczonym brzmieniem, a to tym mniej, ile że powyższy tekst poza oświadczeniem Banku o gotowości niesienia pomocy, a zatem poza zobowiązaniem zasadniczym, zawiera również w ogólnych zarysach ujęte warunki od których Bank uzależnił udzielanie pożyczek. Skarga twierdzi, że umowa przygotowawcza musi posiadać taki stopień wyrazistości, iżby przy pomocy interpretacji dały się ustalić istotne warunki umowy ostatecznej. Zdaniem skargi tego stopnia wyrazistości brak umowie quaestionis, skoro wysokość kwoty przyrzeczonego kredytu nie da się ustalić choćby tylko w pewnych granicach, gdyż umowa ani cyfrowo nie określa sumy kredytu, ani też nigdzie nie daje możności określenia wysokości tegoż kredytu choćby w drodze wykładni. Temu twierdzeniu atoli odpowiedź na skargę trafnie przeciwstawia pogląd że właśnie ta nieokreśloność świadczenia stwarza wymagalność opłaty w myśl art. 134 ustępu drugiego, zdania pierwszego u. o. s., gdyby bowiem przyrzeczenie kredytu określało ściśle kwotę udzielić się mającego kredytu, to według zdania drugiego powołanego co dopiero przepisu opłata stemplowa nie należałaby się. Z samego zaś faktu, iż w piśmie nie została określona wysokość świadczenia, nie można wogóle wyprowadzić wniosku o zwolnieniu takiego pisma od opłaty stemplowej, ustawa bowiem o opłatach stemplowych, przewidując wypadki, w których wysokość świadczenia nie może być z góry określona, zawiera w części ogólnej (art. 9 i 10 u. o. s.) postanowienia, jak ma być w takich wypadkach ustalana podstawa wymiaru. Oznaczenie zatem, choćby w przybliżeniu wysokości kredytu, który ma być udzielony, nie stanowi warunku wymagalności opłaty z art. 134 ustępu drugiego u. o. s.".

Powyższe tezy są zgodne z tezami, zawartymi w dziale I wykładni Nr 69, ogłoszonej w Nr 17 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1927 r. (L. D. V. 39181/5/35).

**Nr 465:** (do art. 2 u. o. s.). Jeśli pismo, stwierdzające umowę, która jest wymieniona w części drugiej u. o. s. jako podlegająca opłacie lub jako wolna od opłaty, stwierdza nadto co do sporów, w przyszłości wyniknąć mogących z danego stosunku prawnego, umowę o oddanie tych sporów sądowi, który według ustawy nie jest właściwy (art. 52 kodeksu postępowania cywilnego) lub zapis na sąd polubowny (art. 479 tegoż kodeksu), to wymienione umowy uboczne nie podlegają opłacie stemplowej (L. D. V. 49521/5/36).

**Nr 466:** (do art. 27 u. o. s.). Przepis art. 27 p. 2 u. o. s. w myśl którego „notariusz jest obowiązany wymierzyć opłatę stemplową . . . . . . od przedstawionych mu celem dokonania czynności urzędowej pism oryginalnych, ich wtóropisów, odpisów lub tłumaczeń" ma zastosowanie tylko do pism, wymienionych w rozdziałach 10—29 u. o. s.; nie ma zaś zastosowania do świadectw, wydawanych przez urzędy państwowe (bądź polskie bądź zagraniczne). Jak bowiem postanawia wyraźnie art. 154 (ustęp ostatni) oraz art. 161 u.o. s. stosuje się do opłat od świadectw jedynie te artykuły części pierwszej u. o. s., które są powołane w ustępie ostatnim art. 154 oraz w art. 161; w tych dwóch tekstach nie jest powołany art. 27 (L. D. V. 49521/5/36).

**Nr 467:** (do art. 54 u. o. s.). Jeżeli w ciągu 8 lat od dnia, w którym zaczęto budynku używać, zaszły: śmierć właściciela budynku oraz sprzedaż budynku przez spadkobiercę, to pismo, stwierdzające tę sprzedaż, **nie** korzysta z uwolnienia od opłaty stemplowej, przewidzianego w punkcie b) art. 9 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 173) w brzmieniu art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 200). Pierwszym bowiem po ukończeniu budowy tytułem przejścia własności było spadkobranie, a sprzedaż przez spadkobiercę jest tytułem długim (L. D. V. 49521/5/36).

**Nr 468:** (do art. 82—85 u. o. s.). Art. 82 — 85 u.o. s. mają zastosowanie również wówczas, gdy pismo stwierdzające umowę o ustanowienie zastawu lub hipoteki zostaje sporządzone celem zabezpieczenia należności z tytułu daniny publicznej. Ani bowiem z art. 86 ani z innego przepisu prawnego nie da się wysnuć uwolnienie takich pism od opłaty stemplowej. W szczególności nie wynika ono z art. 139 u. o. s., ustanawiającego zasadę, że opłatom stemplowym w myśl rozdziałów 10 — 29 podlegają jedynie pisma, stwierdzające czynności prawne, unormowane przez prawo prywatne; ustanowienie bowiem zastawu lub hipoteki jest zawsze czynnością prywatno-prawną; także wówczas, gdy ma na celu zabezpieczenie należności publiczno-prawnej (L. D. V. 49521/5/36).

**Nr 469:** (do art. 85, 86 i 117 u. o. s.). Jeżeli to samo pismo stwierdza:

1) poręczenie oraz 2 ustanowienie hipoteki przez poręczyciela, to w każdym razie podlega opłacie w myśl art. 117 u. o. s. Ustanowienie hipoteki przez poręczyciela a) podlega opłacie w myśl art. 85 u. o. s., jeśli według treści pisma zabezpiecza zobowiązanie dłużnika głównego, b) jest wolne od opłaty na mocy art. 86, jeśli zabezpiecza zobowiązanie poręczyciala (L. D. V. 49521/5/36).

**Nr 470:** (do art. 106 u. o. s.). Art. 106 u. o. s. jak wynika z art. 53 p. 1 — dotyczy jedynie wniesienia do spółki na własność; nie ma zastosowania, gdy na mocy umowy spółki ma służyć spółce jedynie użytkowanie przedmiotu, będącego własnością wspólnika (L. D. V. 49521/5/36).

**Nr 471:** (do art. 112, 120, 139, 144, 160, 164 u. o. s.). Przepisy u. o. s., dotyczące „Skarbu Rzeczypospolitej" (bądź „Skarbu Państwa") należy stosować analogicznie do Skarbu Śląskiego — w szczególności ze względu na art. 5 ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1930 r. zawierającej statut organiczny województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 497), w myśl którego „dochód z podatków i opłat, pobieranych ze Śląska, wpływać będzie do skarbu śląskiego" (L. D. V. 49521/5/36).

**Nr 472:** (do art. 117 u. o. s.). Wykładnie Nr 51 i 224 (ogłoszone w Nr 14 Dz. Urz. z 1927 r. i w Nr 24 Dz. Urz. z 1929 r.) zostają zastąpione tekstem następującym:

Pismo, na mocy którego ktoś zobowiązuje się jako poręczyciel solidarny (art. 633 § 3 k. z.), podlega opłacie stemplowej w myśl art. 117 u. o. s., a nie w myśl art. 114 u. o. s.

Od pisma, którym kilka osób udziela poręczenia (art. 636 k. z.), należy w myśl ustępu pierwszego art. 2 u. o. s. uiścić opłatę w wysokości 5 zł, przewidzianą w art. 117 u. o. s., tyle razy, ilu jest poręczycieli (L. D. V. 49521/5/36).

**Nr 473:** (do art. 139 u. o. s.). Jeśli pismo, posiadające cechy, wymienione w art. 139, zostało sporządzone przez współwłaścicieli tego samego przedmiotu i dotyczy bądź przedmiotu wspólnego w całości bądź łącznie tych części ułamkowych (idealnych), które należą do osób, sporządzających dane pismo, to stwierdza tyle czynności prawnych, ile jest osób, sporządzających pismo: każda bowiem z tych osób może swoją częścią rozporządzić samodzielnie. Nie ma zastosowania ustęp drugi art. 2 u. o. s.: nie tylko dlatego, że czynności prawne, o których mowa, nie zostały sporządzone między tymi samymi osobami, lecz też dlatego, że nie istnieje między tymi czynnościami prawnymi stosunek nadrzędności i podrzędności, przewidziany w powołanym ustępie drugim. Ma zastosowanie ustęp **pierwszy** art. 2.

Należy zatem co do każdej czynności prawnej z osobna ustalić, czy jej pisemne stwierdzenie podlega opłacie stemplowej i w jakiej wysokości. Jeśli np. dany przedmiot należy do 3 osób i przy tym wartość może być określona i jest w treści pisma wyrażona sumą pieniężną, mianowicie wartość udziału osoby A nie przenosi 100 zł, wartość udziału osoby B przewyższa 100 zł, lecz nie przekracza 1000 zł, a wartość udziału osoby C jest wyższa niż 1000 zł, to należą się dwie opłaty: w wysokości 2 zł i 5 zł. Jeśli by wartość przedmiotu nie mogła być określona lub nie była wyrażona sumą pieniężną w treści pisma, to należały by się trzy opłaty po 5 zł.

Czynnościami prawnymi, o jakich mowa, są np. zezwolenie na wykreślenie wierzytelności hipotecznej, należącej do kilku osób, ustanowienie przez kilka osób, będących współwłaścicielami tej samej nieruchomości, prawa pierwokupu (art. 345 kodeksu zobowiązań).

Pismo notarialne uwierzytelnione, stwierdzające, że zawarty w tym piśmie wzór podpisu jest podpisem wystawcy danego pisma, podlega opłacie stemplowej według zasad art. 139 u. o. s.

Przewidziany w art. 53 austriackiej ustawy o księgach gruntowych (z dn. 25 lipca 1871 r. Dz. P. P. Nr 95) wniosek (notarialnie uwierzytelniony) o adnotację stopnia hipotecznego dla zamiaru zbycia nieruchomości lub jej obciążenia, albo dla zamiaru odstąpienia lub wykreślenia

wierzytelności podlega opłacie stemplowej w myśl art. 139 u. o. s. Okoliczność, że wniosek taki jest ujęty w formę podania i, że to podanie podlega opłacie sądowej, nie zwalnia od opłaty stemplowej, lecz ma tylko ten skutek, że na mocy art. 141 p. 1 u. o. s. pismo, o którym mowa, podlega tylko jednej opłacie stemplowej, mianowicie w myśl art. 139, a nie podlega opłacie stemplowej od podania, przewidzianej w art. 140 (L. D. V. 49521/5/36).

Nr 474: (do art. 139, 154, 157 u. o. s.). Wykładnie: 72 i 294 (ogłoszone w Nr 17 z 1927 r. i 30 z 1930 r. Dz. Urz.) zostają zastąpione tekstem niżej podanym (skórt: pr. o not. oznacza prawo o notariacie z dnia 27.10. 1933 r. Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 609).

1. Jeżeli do aktu notarialnego zostały dołączone dokumenty (art. 84 § 1 p. 5 oraz § 2 pr. o not.), to celem obliczenia wysokości opłaty stemplowej od wypisu (art. 157 u. o. s.) wchodzą w rachubę również te stronice wypisu, które są powtórzeniem tekstu załączników.

2. Poświadczenie czasu okazania dokumentu (art.98 pr. o not.) oraz poświadczenie pozostawania przy życiu (art. 99 pr. o not.) podlegają opłacie stemplowej w wysokości 5 zł, przewidzianej w art. 154 u. o. s.

3. Protokół, sporządzony przez notariusza (art. 103 — 105 pr. o not.), jeżeli nie stwierdza oświadczeń stron, lecz tylko ustala innego rodzaju wydarzenia, pociągające za sobą skutki prawne, w szczególności protokół stwierdzający wyłącznie stawiennictwo jednej strony i niestawiennictwo drugiej strony (art. 100 §§ 1 i 2 pr. o not.) — nie podlega opłacie stemplowej, jako niewymieniony w u. o. s.

4. Protokół, którym notariusz stwierdza, że strona złożyła mu (ustnie lub na piśmie) oświadczenie celem doręczenia stronie przeciwnej (art. 101 §§ 1 i 2), podlega w zasadzie opłacie stemplowej według zasad art. 139 u. o. s. Jeśli jednak oświadczenie, stwierdzone protokołem, jest czynnością prawną, wymienioną w rozdziałach: 10 do 27 u. o. s., to nie stosuje się art. 139, lecz ma zastosowanie właściwy przepis, zawarty w owych 18 rozdziałach części drugiej u. o. s.

5. Protokół, którym notariusz stwierdza, że stronie przeciwnej doręczył oświadczenie określone wyżej pod 4 (art. 101 §§ 3, 4 i 6 pr. o not.), w zasadzie nie podlega opłacie, gdyż treść jego nie różni się od protokółu, wymienionego pod 4, wobec czego ma zastosowanie art. 3 u. o. s. Jeśli jednak protokół taki zawiera nadto odpowiedź strony przeciwnej (art. 101 § 4 pr. o not.), to: a) podlega opłacie stemplowej według właściwego przepisu, zawartego w rozdziałach: 10 do 27 u. o. s., jeśli protokół, wymieniony pod 4, zawiera ofertę, a protokół, wymieniony pod 5, zawiera przyjęcie oferty, b) podlega opłacie według zasad art. 139 u. o. s. jeśli — poza przypadkiem, wymienionym pod a) — protokół wymieniony pod 4, również podlega opłacie w myśl art. 139 u. o. s. c) nie podlega opłacie (w myśl art. 3 u. o. s.), jeśli protokół, wymieniony pod 4, podlega opłacie w myśl rozdziałów: 10 do 27 u. o. s.

6. Jeżeli do protokółu, wymienionego pod 4 lub 5, ma zastosowanie art. 139, a oświadczenie strony, stwierdzone protokółem, dotyczy dwóch lub więcej stosunków prawnych, to opłata, przewidziana w art. 139, należy się tyle razy, ile stosunków prawnych protokół wymienia; wynika to z art. 2 (ustępu pierwszego) u. o. s. Jeżeli np. według protokółu osoba A, będąca właścicielem domu, wypowiada najem swoim pięciu lokatorom, to opłata należy się pięciokrotnie. Tak samo ma się rzecz, jeżeli pewna nieruchomość została rozparcelowana i w pewien czas potem — według protokółu ,o jakim mowa pod 4 — sprzedawca wzywa nabywców działek do uiszczenia zalegających rat ceny sprzedaży, a na wypadek odmowy uważa kontrakty sprzedaży za rozwiązane z powodu niedotrzymania warunków.

7. Zasady, podane pod 4 — 6 dotyczą również protokółów, przewidzianych w art. 100 oraz 103 — 105 pr. o not., o ile zawierają oświadczenia stron — w szczególności uchwały walnych zgromadzeń.

8. Protokół z przyjęcia **dokumentu** (art. 107 pr. o not.) nie podlega opłacie stemplowej, gdyż notariusz jest obowiązany przyjąć dokument na przechowanie, a zatem ów protokół nie stwierdza umowy, przewidzianej w art. 95 u. o. s. Zawarte w takim protokóle oświadczenie, w myśl którego dokument ma być lub może być wydany innej osobie, jest wolne od opłaty w myśl art. 112 p. 10 u. o. s.

9. Protokół z przyjęcia na przechowanie **pieniędzy** (art. 109 pr. o not.) podlega opłacie w wysokości 1 zł w myśl art. 95 (punkt „b") u. o. s. Zawarte w takim protokóle upoważnienie do wydania depozytu innej osobie podlega opłacie w wysokości 1 zł, jeżeli suma pieniężna, przyjęta na przechowanie, przewyższa 500 zł (art. 111, ustęp drugi u. o. s.).

10. Protokół z przyjęcia na przechowanie **papierów wartościowych** (art. 109 pr. o not.) podlega opłacie w wysokości 0,02% od nominalnej wartości papierów wartościowych. Upoważnienie do wydania takiego depozytu innej osobie jest wolne od opłaty w myśl art. 112 p. 10 u. o. s.

(W przypadkach, wymienionych wyżej pod 9 i 10, notariusz w myśl art. 109 pr. o not. „ma prawo", — a zatem nie jest obowiązany — przyjąć na przechowanie; przyjęcie na przechowanie następuje więc drogą umowy).

11. Wypisy z protokółów, wymienionych wyżej pod 3 — 10, podlegają w myśl art. 157 u. o. s. opłacie w wysokości 2 zł od każdej stronicy pełnej lub zaczętej — z ograniczeniem jednak. przewidzianym w ustępie ostatnim art. 157 u. o. s.

12. Odpisy protokółów, wymienionych wyżej pod 3 — 10, poświadczone przez notariusza, podlegają w myśl art. 157 u. o. s. opłacie w wysokości 50 gr od każdej stronicy pełnej lub zaczętej — z ograniczeniem, przewidzianym w ustępie ostatnim art. 157 u. o. s.

13. Świadectwa rozumowane, stwierdzające zdarzenia na podstawie protokółów, wymienionych wyżej pod 3 — 10 (a zatem nie ujęte w formę wypisu lub poświadczonego odpisu) podlegają opłacie w wysokości 5 zł w myśl art. 154 u. o. s. (L. D. V. 49521/5/36).

**Nr 475:** (do art. 157 u. o. s.). Ustęp ostatni art. 157 u. o. s. należy stosować analogicznie w przypadkach, w których pierwopis w zasadzie podlega opłacie stemplowej, a jest wolny od opłaty tylko na skutek okoliczności szczególnych, przewidzianych w ustawie. Jeśli np. akt notarialny, stwierdzający udzielenie pożyczki w kwocie 2.000 zł, jest wolny od opłaty stemplowej na mocy art. 120 u. o. s., to wypis z tego aktu obejmujący 8 stronic, podlega opłacie wynoszącej (wraz z dodatkiem 10%-ym) 11 zł, której podlegał by ów akt notarialny, gdyby nie był zwolniony w myśl art. 120; taki wypis zatem nie podlega opłacie w kwocie 17 zł 60 gr, która należała by się (wraz z dod. 10%-ym) w razie ścisłego zastosowania art. 157 drogą pomnożenia stawki 2 złotowej przez ilość stronic.

---

## 830.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 października 1936 r.

L. D. IV. 15458/3/36

**w sprawie uzupełnienia wykazu brytyjskich kolonii, obszarów protektoratu oraz mandatowych, na które rozciąga się polsko-angielski traktat handlowy z dnia 26 listopada 1923 r.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Podany w załączniku Nr 4 do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 7 marca 1935 r. L. D. IV. 7650/3/35 w sprawie tymczasowego stosowania zniżek konwencyjnych, przewidzianych umową dodatkową polsko-angielską z dn. 27 lutego 1935 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 137 z 1935 r.), wykaz brytyjskich kolonii, obszarów pozostających pod protektoratem brytyjskim oraz obszarów mandatowych, na które się rozciąga polsko-angielski traktat handlowy i nawigacyjny z dnia 26 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 582 z 1924 r.), uzupełnia się dodaniem krajów, które ostatnio przystąpiły do tej konwencji. Krajami tymi są:

1) Sfederowane Państwa Malajskie — Negri Sembilan, Pahang, Perak i Selangor (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 447 z 1935 r.),

2) Nie sfederowane Państwa Malajskie — Johore, Kedah, Kelantan, Perlis, Trenggan, Brunei i Sarawak (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 447 z 1935 r.),

3) Kolonia i Protektorat **Kenya** (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 467 z 1936 r.).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 831.

## OKÓLNIK T 127 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 października 1936 r.

L. D. IV. 23886/2/36

**w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1002 p. 7 taryfy celnej).**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Przywożone razem z uchwytami uniwersalnymi samocentrującymi: 1 zmienny komplet szczęk, odmiennych od znajdujących się w uchwycie, oraz specjalny klucz sztorcowy, bez których to przedmiotów dane uchwyty nie mogą spełniać swego zadania i być racjonalnie wykorzystane, — podlegają ocleniu razem z odnośnymi uchwytami jako całość, według poz. 1002 p. 7 lit. odpow. taryfy celnej, w zależności od wagi całości.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

## 832.

## OKÓLNIK T 128 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 października 1936 r.

L. D. IV. 23773/2/36

**w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 1082, 1094, 1095 i innych).**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Maszynki służące do skośnego ścinania pasów, w celu zwiększenia powierzchni przekroju, podlegają ocleniu według poz. 1082 taryfy celnej jako maszyny osobno niewymienione.

2) Aparat do odmierzania mleka typu „Alfa Laval" itp., podlega ocleniu według poz. 1094 punkt 8 taryfy celnej, na równi z maszynami mleczarskimi osobno nie wymienionymi. Aparat powyższy wykonany jest z blachy cynowej i posiada kształt naczynia cylindrycznego zaopatrzonego w dolnej części w kurek wypustowy; w naczyniu tym jest osadzony szczelnie dopasowany ruchomy pływak z drążkiem i umieszczoną na tym drążku nieruchomo strzałką; strzałka ta wskazuje objętość odmierzanego mleka na odpowiednio skonstruowanej skali.

3) Przyrządy ręczne używane do przytapiania woskiem sztucznych woszczyn (węz) do ramek w ulach pszczelnych, przy równoczesnym topieniu tegoż wosku, podlegają ocleniu według poz. 1095 punktu 7 taryfy celnej, jako przyrządy pszczelnicze osobno nie wymienione. Przyrządy powyższe składają się ze zwykłego palnika spirytusowego z umieszczoną nad nim wydłużoną łyżeczką z dziobkiem.

4) Wyposażenie sal szpitalnych sterylizacyjnych, składające się z różnych urządzeń jak: — aparatów do wyjaławiania, szaf do przechowywania narzędzi chirurgicznych, rurociągów, umywalek, pomp, instalacji elektrycznych itp.— podlegają ocleniu zależnie od taryfowej przynależności poszczególnych urządzeń.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 833.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 października 1936 r.

L. D. IV. 22963/3/36

**w sprawie postępowania z zaświadczeniami walutowymi przy eksporcie drewna.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz Izby Skarbowej w Grudziądzu.

W zaświadczeniach walutowych, wystawianych na wywożone za granicę drewno, ilość drewna często jest podawana (rubryka 3) w przybliżeniu, co nasuwa w niektórych urzędach celnych wątpliwości w związku z wykonaniem przy odprawie celnej postanowień pkt. b § 6 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1936 r. L. D. IV. 11438/3/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 13, poz. 426) o stosowaniu 10%-wej tolerancji.

Wobec tego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że transportów, z powodu różnicy pomiędzy ilością drewna wymienioną w zaświadczeniu walutowym w przybliżeniu, a ilością stwierdzoną przy wywozowej odprawie celnej, nie należy zatrzymywać. W egzemplarzu zaś zaświadczenia walutowego, wysyłanym do Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego w Warszawie, należy wykazywać ilość drewna stwierdzoną przy odprawie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 834.

## OKÓLNIK T 129 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 października 1936 r.

L. D. IV. 24241/2/36

**w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 148 tar. celnej).**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

kamień wapienny grubokrystaliczny, nadchodzący w niewielkich nieforemnych odłamkach, nieposiadających widocznych śladów obciosania lub opiłowania, należy traktować jako

kamień skalny osobno nie wymieniony i clić według poz. 148 tar. celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 835.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 października 1936 r.

L. D. IV. 23539/3/36

**w sprawie wdrażania postępowania karnego przeciw obywatelom państw obcych o przestępstwa dewizowe.**

Do

Dyrekcji Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie, do Izby Skarbowej w Grudziądzu, do wszystkich Urzędów Celnych granicznych, podległych wymienionym Dyrekcjom Ceł.

Celem umożliwienia prokuratorom wykorzystania uprawnienia z art. 21 ust. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) w stosunku do obywateli państw obcych, przytrzymanych z powodu popełnienia, względnie usiłowania popełnienia przestępstwa dewizowego, Ministerstwo Skarbu zarządza:

W przypadku przytrzymania obywatela państwa obcego z powodu popełnienia względnie usiłowania popełnienia przestępstwa dewizowego należy, niezależnie od normalnego wdrożenia postępowania karnego przeciw podejrzanemu i odstawienia go do sądu, — w miarę możności zawiadamiać właściwego prokuratora z podaniem danych co do osoby podejrzanego, kwoty zakwestionowanej, w streszczeniu okoliczności, wśród jakich zatrzymania dokonano oraz, do którego sądu skierowano podejrzanego.

Zawiadamiać prokuratora należy w drodze telefonicznej i to możliwie zaraz po dokonaniu zatrzymania; gdyby zatrzymanie nastąpiło w porze nocnej, należy zawiadamiać prokuratora rano dnia następnego. Jeżeli Urząd Celny nie posiada własnego telefonu, to może korzystać w tym celu z telefonów posterunków Policji Państwowej. Zawiadomienia należy zaniechać, gdyby połączone ono było z dużymi dla Urzędu Celnego (placówki kontroli skarbowej) trudnościami.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 836.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 października 1936 r.

L. D. IV. 21927/1/36

**w sprawie stosowania zwolnień od ograniczeń przywozowych i wywozowych.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na zapytanie jednej z Dyrekcyj Ceł, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż postanowienia § 27 p. 1 rozporządzenia wykonawczego do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820 z 1934 r.) nie nakładają na strony obowiązku wnoszenia specjalnych podań o stosowanie zwolnień od ograniczeń przywozowych i wywozowych, przewidzianych w tym paragrafie, oraz iż zwolnienia te mogą być stosowane przez władze celne z urzędu lub na ustną prośbę strony. Z tych względów opłata stemplowa od wniosków o stosowanie tych zwolnień winna być pobierana jedynie wówczas, gdy strona samorzutnie składa podanie na piśmie, przy czym należy mieć na uwadze postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 20 lipca 1936 r. L. D. IV. 13796/1/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 20, poz. 629 z 1936 r.).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 837.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 października 1936 r.

L. D. IV. 24995/3/36

**w sprawie układu dodatkowego z dnia 29 lipca 1936 r. do konwencji handlowej między Polską i Austrią z dnia 11 października 1933 r.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z ogłoszeniem rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień układu dodatkowego z dnia 29 lipca 1936 r. do konwencji handlowej między Polską i Austrią z dnia 11 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 69 z dnia 15 września 1936 r., poz. 496, tekst ogłoszony również w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu

Nr 25 z 1936 r., poz. 742), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Jak wynika z art. 3 wymienionego na wstępie rozporządzenia, postanowienia układu dodatkowego z dnia 29 lipca 1936 r., ogłoszone w dniu 15 września 1936 r., obowiązują **od dnia 1 września 1936 r.**

Wobec powyższego odprawy celne, przy których pobrano, począwszy od dn. 1-go września 1936 r., należności celne, stosownie do art. 46 prawa celnego, według stawek przed ich zmianą, należy skorygować, kierując się postanowieniami tegoż art. 46, w ten sposób, aby odprawy te były zgodne z postanowieniami artykułu II układu dodatkowego z dnia 29 lipca 1936 r., wprowadzającego zmiany i uzupełnienia załącznika B do konwencji handlowej z dnia 11 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 2 z 1935 r., poz. 11).

W szczególności należy:

a) przy okazji wykonywania przez Dyrekcje Ceł kontroli fachowej oraz w przypadkach gdy jeszcze przed tym Urząd Celny będzie miał możność to uczynić, pobrać dopłatę cła do wysokości wymiaru według stawki autonomicznej od następujących towarów:

z poz. taryfy celnej 1013 p. 5—Prądki i szydełka;

b) we wszystkich przypadkach kiedy na podstawie nowego zmienionego tekstu konwencyjnego, dotyczącego pozycyj taryfy celnej przywozowej:

poz. 269 z p. 1, poz. 296 z p. 4 z Uwagi do grupy 29, poz. 735, poz. 777, z poz. 998 p. 1 a I,

wymiar cła jest bardziej korzystny dla strony, należy na wniosek strony lub — gdy taki wniosek nie wpłynął — przy okazji wykonywania przez Dyrekcje Ceł kontroli fachowej. względnie gdy Urząd Celny jeszcze przed tym może to uczynić, — zwrócić różnicę pomiędzy cłem pobranym, a wymiarem uskutecznionym na podstawie nowego zmienionego tekstu konwencyjnego.

Zwroty te mogą być dokonane tylko wówczas, gdy warunki wymagane do zastosowania cła konwencyjnego zostały przy odprawie celnej dopełnione (świadectwo pochodzenia).

Jednocześnie poleca się, aby wyniki rewizyj i dołączone do nich dokumenty, odnoszące się do okresu, o którym mowa wyżej, były zbadane przez kontrolę fachową w Dyrekcjach Ceł niezwłocznie po otrzymaniu ich z Urzędów Celnych.

Zwraca się uwagę, że powyższe dotyczy towarów pochodzących ze wszystkich państw, do których odnosi się celna klauzula największego uprzywilejowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 838.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 października 1936 r.

L. D. V. 8709/1/36

**w sprawie księgowości komisantów.**

W związku z § 54 ustęp (3) rozporządzenia z dnia 19.IX. 1934 r. o wykonaniu Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 821) Ministerstwo Skarbu, po zasięgnięciu opinii samorządu gospodarczego, wyjaśnia w sprawie księgowości przedsiębiorstw komisowych, co następuje:

Wychodząc z założenia, że prowadzona przez komisantów w myśl obowiązującego prawa i zgodnie ze zwyczajami handlowymi księgowość stanowi podstawę do ustalenia majątku i wyników działalności handlowej komisanta oraz do rozliczeń z odbiorcami i komitentem w ramach zawartej z nim umowy, — ustala się, że księgowość komisanta winna ujawniać wszelkie dokonane przez niego interesy oraz stan własnego i powierzonego mu majątku.

W tym celu w księgach komisanta winny być wykazywane towary otrzymane do komisowej sprzedaży, sprzedaż tych towarów oraz wszelkie związane z komisem operacje (wpłaty z tytułu sprzedaży, inkaso należności, dyskonto wierzytelności, przelew lub przekaz należności itp.) bez względu na formę i zakres odpowiedzialności komisanta, nie wyłączając rozliczeń z komitentem. Towary pozostałe na składzie z końcem roku winny być wykazane w inwentarzu i bilansie.

Dla kontroli towarów komisowych należy otworzyć specjalny rachunek składu — w księdze magazynowej lub składowej, bądź też w kartotece lub w księdze głównej, prowadzony w porządku chronologicznym poszczególnych operacyj oraz według rodzaju towarów i ich ilości, a w przypadku nieprowadzenia oddzielnej kontroli osobowej komitentów — nadto według poszczególnych komitentów.

Rachunek składu ma być prowadzony ilościowo, może być przy tym prowadzony również w wartościach pieniężnych, przy czym wartości pieniężne należy ustalać bądź symbolicznie (np 1 sztuka = 1 zł), bądź według cen rzeczywistych lub limitowanych.

Rodzaj i ilość ksiąg zależy od uznania komisanta z tym jednak, aby kontrola towarów komisowych znalazła w nich odpowiednie uwzględnienie.

W inwentarzu towary komisowe jakkolwiek nie stanowią własności komisanta, jednakże zgodnie z dotychczasową praktyką winny być zamieszczane w aktywach pod właściwym mianem, według ilości, a ewentualnie również według wartości pieniężnych wyżej określonych. Jednocześnie w pasywach należy wsta-

wić równoważnik tej pozycji, jako prawo komitenta do wykazanego w aktywach towaru komisowego. Te same wartości należy wykazać w bilansie lub w dodatku do bilansu (poza bilansem), przy czym ilości towarów komisowych mogą być pominięte.

Księgowość komisantów może obejmować łącznie czynności na rachunek własny oraz czynności komisowe.

Odrębność ksiąg wskazana jest w przypadku prowadzenia odmiennych co do rodzaju i charakteru interesów handlowych, dla których w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym winny być nabyte odrębne świadectwa przemysłowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

---

## 839.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 października 1936 r.

L. D. V. 10608/1/36

**w sprawie gotówkowego regulowania umorzonych częściowo należności podatkowych.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i wszystkich Urzędów Skarbowych i Urzędów Opłat Stemplowych.

W związku z podnoszonymi wątpliwościami Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w wypadku częściowego umorzenia zaległości w podatku lub w opłacie stemplowej na podstawie art. 123 i 213 Ordynacji Podatkowej lub na podstawie innych analogicznych przepisów, pod warunkiem uiszczenia pozostałej części tej zaległości jednorazowo lub w ratach, wpłata tej części zaległości może być dokonana tylko w gotówce, a nie w papierach wartościowych i nie w świadczeniach w naturze i to nawet wówczas, gdy w postanowieniu o częściowym umorzeniu warunek gotówkowej spłaty reszty należności nie był zastrzeżony.

Powyższe nie dotyczy oczywiście tych wypadków, gdy prawo do po za gotówkowej regulacji nie umorzonej części zaległości jest przyznane wyraźnie w postanowieniu o umorzeniu.

Celem zapobieżenia nieporozumieniom z płatnikami należy w postanowieniach o częściowym umorzeniu zaznaczać zawsze czy pozostała część należności ma być spłacona w gotówce, czy też dopuszczalne jest uregulowanie jej w papierach wartościowych lub świadczeniach w naturze.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

---

## 840.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 października 1936 r.

L. D. V. 10822/1/36

**w sprawie zorganizowania poboru II raty podatku gruntowego za r. 1936.**

Do

Izb Skarbowych na obszarze województw centralnych i wschodnich oraz pomorskiego i poznańskiego tudzież podległych im Urzędów Skarbowych.

Celem ułatwienia drobnym rolnikom uregulowania II raty podatku gruntowego za rok 1936 Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) pobór II raty podatku gruntowego za r. 1936 przez sołtysów przy współudziale wydelegowanych w tym celu urzędników skarbowych zorganizują urzędy skarbowe w okresie od 1 do 19 grudnia b. r., przy czym, gdyby wyznaczony okres poboru nie pozwalał ze względu na rozmiary okręgu na objęcie poborem wszystkich rejonów, mogą urzędy skarbowe rozpocząć pobór już od dnia 15 listopada b. r., dokonując go w m. listopadzie w rejonach o większej zdolności płatniczej, przy czym w każdym razie pobór musi być bezwzględnie ukończony w dniu 19 grudnia (tj. w sobotę);

2) przy poborze II raty podatku gruntowego zastosują urzędy skarbowe odpowiednio postanowienia, zawarte w częściach I — IX okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 18 kwietnia 1936 r. L. D. V. 5175/1/36 w sprawie zorganizowania poboru podatku gruntowego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 10, poz. 332), z tym, że: a) postanowienia okólnika, odnoszące się do I raty podatku gruntowego za rok 1936, stosować należy do II raty podatku gruntowego za rok 1936; b) postanowienia ustępów przedostatniego i ostatniego części II okólnika stosować należy do inkasowanych (wpłacanych bezpośrednio w kasie urzędu) w okresie od 1 do 19 grudnia 1936 r. należności z tytułu II raty podatku gruntowego za rok 1936; c) wyznaczone w części VIII okólnika terminy do przedłożenia zestawień wyników akcji poborowej wyznacza się dla urzędów skarbowych na dzień 31 grudnia 1936 r., dla izb skarbowych na dzień 20 stycznia 1937 r.;

3) szczególną uwagę przy poborze II raty podatku gruntowego za rok 1936 w związku z przyjmowaniem wpłat na poczet innych należności (część III powołanego okólnika) zwrócą delegowani urzędnicy na pobieranie wpłat na poczet nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej (różnicy);

4) wypłatę przewidzianego w części VI powołanego okólnika specjalnego wynagrodzenia

dla sołtysów (1%, ½%) będą urzędy skarbowe dokonywały z kredytów, jakie im zostaną przydzielone przez izby skarbowe z pozostałości kredytu przyznanego zgodnie z reskryptem Ministerstwa Skarbu z dnia 23 kwietnia 1936 r. L. D. V. 5484/1/36 w związku z poborem I raty podatku gruntowego, który to kredyt nie został nawet w połowie wykorzystany. Gdyby pozostałości kredytu tego nie wystarczały, brakujące sumy uzupełnią izby skarbowe z normalnych kredytów na koszty egzekucyjne, występując ewent. do Ministerstwa Skarbu o odpowiednie podwyższenie tych kredytów.

Zaznacza się przy tym, że wynagrodzenia specjalne należy przyznawać sołtysom również od należności z tytułu II raty podatku gruntowego za rok 1936, zainkasowanych przez nich w m. listopadzie b. r., o ile zainkasowane kwoty zostaną wpłacone przez sołtysów do dnia 19 grudnia 1936 r.;

5) w końcu w związku z poborem II raty podatku gruntowego za 1936 r. przypomina się, jeżeli chodzi o płatników, opłacających ten podatek z degresją, postanowienia części I okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 8 sierpnia 1936 r. L. D. V. 32937/3/36 w sprawie spłaty należności podatku gruntowego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 21, poz. 685).

Pragnąc, aby zarządzony pobór II raty podatku gruntowego za r. 1936 przyniósł jak najlepsze wyniki gotówkowe, Ministerstwo Skarbu poleca już obecnie w porozumieniu ze Starostami pow. przystąpić do akcji związanej ze spopularyzowaniem poboru wśród szerokich rzesz rolników, jak również do opracowania szczegółowego planu poboru **przy wykorzystaniu dotychczasowych doświadczeń** i przystosowaniu organizacji poboru do miejscowych warunków.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Fr. Świtalski.*

## 841.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 października 1936 r.

L. D. V. 41901/4/36

**w sprawie stosowania art. 7 ustęp 2 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu po wysłuchaniu opinii Związku Izb Przemysłowo-Handlowych wyjaśnia, że następujące czynności, dokonywane przed uskutecznieniem sprzedaży w przedsiębiorstwach handlowych lub na ich zlecenie w obcych przedsiębiorstwach przemysłowych (pracowniach), należy uważać za przygotowawcze czynności handlowe w rozumieniu art. 7 ustęp 2 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339):

1) sortowanie, suszenie, krajanie i mielenie ziół leczniczych;
2) przepakowywanie kolorowej nitkowanej przędzy bawełnianej z paczek większych do mniejszych pudełek, przy czym obojętną jest okoliczność, czy przepakowywanie odbywa się w sposób prymitywniejszy, tj. wyłącznie przy pomocy drewnianych przyrządów do szpulowania, obsługiwanych ręcznie, czy też w sposób, zezwalający na pewną ekonomię kosztów, co zachodzi w przypadku przepakowywania przy pomocy tychże samych drewnianych przyrządów, obsługiwanych mechaniczną siłą popędową;
3) wyrąb zakupionej działki lodu;
4) rozcieńczanie octu względnie esencji octowej i rozlew do butelek;
5) składanie rowerów z części sprowadzanych z fabryki, pod warunkiem, iż składanie to dokonywane jest zwyczajnymi narzędziami bez specjalnych urządzeń mechanicznych lub warsztatów i bez żadnych zmian i uzupełnień poszczególnych części składowych (bez ich przeróbki lub obróbki);
6) przerzynanie ręcznie kantówki na krokwie i heblowanie desek;
7) skracanie, podłużanie, zwężanie, poprawianie i prasowanie oraz przyszywanie guzików wykonywane w związku ze sprzedażą gotowych ubiorów.

W związku z powyższym do obrotów przedsiębiorstw handlowych, uzyskanych ze sprzedaży artykułów, poddanych przed uskutecznieniem sprzedaży, bądź we własnych przedsiębiorstwach handlowych, bądź też na ich zlecenie, w obcych przedsiębiorstwach przemysłowych, wymienionym wyżej czynnościom przygotowawczym, mają zastosowanie stawki podatkowe przewidziane dla przedsiębiorstw handlowych.

Przedsiębiorstwa (pracownie), trudniące się wykonywaniem wspomnianych wyżej czynności (sortowaniem, suszeniem, krajaniem i mieleniem ziół leczniczych, przepakowywaniem przędzy, wyrębem lodu, rozcieńczaniem octu względnie esencji octowej i rozlewem do butelek, składaniem rowerów, przerzynaniem kantówki na krokwie i heblowaniem desek, skracaniem, podłużaniem, zwężaniem, poprawianiem i prasowaniem gotowych ubiorów oraz przyszywaniem guzików), na zlecenie przedsiębiorstw handlowych, należy traktować jako przedsiębiorstwa przemysłowe.

Czynności wędzenia, marynowania, opiekania, smażenia, gatunkowania, opakowania (pudełkownia towaru) ryb i śledzi nie są przygotowawczymi czynnościami handlowymi).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

## 842.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 października 1936 r.

L. D. V. 24250/2/36

**w sprawie zwolnienia Pocztowej Kasy Oszczędności od obowiązku dołączania wykazów potrąceń względnie odpisów list płacy przy wpłacaniu podatku dochodowego od uposażeń i podatku specjalnego od wynagrodzeń.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu zezwala Pocztowej Kasie Oszczędności na wpłacanie do Kas Urzedów Skarbowych podatku dochodowego od uposażeń służbowych i podatku specjalnego od wynagrodzeń bez załączania wykazów potrąceń względnie odpisów list płacy, przewidzianych w art. 44 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z roku 1936 Nr 2, poz. 6) oraz w art. 7 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

---

## 843.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 października 1936 r.

L. D. VI. 10419/4/36

**w sprawie zastosowania regulowanej końcówki wskazówki w przyrządach kontrolno-mierniczych.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Celem umożliwienia wyregulowania przyrządów kontrolno-mierniczych syst. Siemensa, w których niedokładność obrotów koła alkoholowego powodowana nieodpowiednią długością wskazówki nie daje się usunąć przez przestawienie mimośrodu, Ministerstwo Skarbu uznało za wskazane wymianę nieruchomych końcówek wskazówki na ruchome z podziałką; takie ruchome końcówki umożliwiają dowolną zmianę długości wskazówki. Wymiana odbywa się już obecnie przy sposobności naprawy przyrządów kontrolno-mierniczych w wytwórni.

W związku z tym, w przypadku stwierdzenia niewłaściwej długości wskazówki, należy wysłać ją do wytwórni przy sposobności wysyłki do naprawy innych wadliwych części przyrządu.

Niezależnie od powyższego, ponieważ wymiana końcówki jest zabiegiem nieskomplikowanym, Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby Skarbowe do udzielania indywidualnych zezwoleń urzędnikom upoważnionym do napraw przyrządów kontrolno-mierniczych — na wymianę końcówki na miejscu w gorzelniach.

Zapotrzebowania na ruchome końcówki-wskazówki należy przedstawiać Ministerstwu w miarę potrzeby.

Końcowo zwraca się uwagę, że wymianę końcówek należy dokonywać tylko w takich przypadkach, gdy zachodzi istotna potrzeba zamiany dotychczasowych nieruchomych końcówek.

Kierownik Departamentu:
(—) *Zubrzycki.*

---

## 844.

## OKÓLNIK DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 2 października 1936 r.

**w sprawie nadsyłania zawiadomień o stanie produkcji spirytusu i uruchomienia gorzelń w kamp. 1936/37 r.**

Do

wszystkich Gorzelń Rolniczych — do wiadomości i zastosowania się oraz (bez załączników)

Do

Izb Skarbowych (Wydział IV) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, (Wydział Skarbowy) w Katowicach —

**OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr 5/Z.**

W związku z postanowieniami § 124 ust. 3 rozp. Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746) Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego przesyła przy niniejszym zapas formularzy „Wykaz Produkcji" (wzór Nr A. 6/2. 36), zaznaczając, że przy wypełnianiu tych formularzy należy ściśle przestrzegać podziału na spirytus kontyngentowy (na r-k Dyrekcji P. M. S.), dodatkowe zapotrzebowanie (na r-k Dyrekcji P. M. S.) i spirytus niekonsumcyjny (na rachunek Zrzeszenia Producentów Spirytusu itp.).

O uruchomieniu jako też o ukończeniu pracy gorzelni oraz o zamierzonej odstawie spirytusu należy zawiadomić Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego na załączonych drukach, przy czym w zgłoszeniach odstawy należy stosowanie do wymagań § 123 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r., podawać dokładną moc spirytusu przy temp. 15°C każdej zgłoszonej do odbioru partii.

Dyrektor:
(—) *Zaremba.*

KAMPANIA 1936/37 ................................, dnia ................................ 193...... r.

Gorzelnia Rolnicza

w ................................

woj. ................................

znak i Nr ................................

DO DYREKCJI
PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO
w Warszawie
Skrytka pocztowa Nr 248.

Niniejszym zawiadamiam, że obrót spirytusu surowego w gorzelni ................................ od początku kampanii 1936/37 do dnia ................................ zgodnie z zapiskami w księdze magazynowej gorzelni, wynosi:

| WYSZCZEGÓLNIENIE | Kontyngent zakupu | Dodatkowe zapotrzebowanie (dług turecki) | Spirytus niekonsumcyjny |
|---|---|---|---|
| | w litrach $100^0$ | | |
| I. Pozostałość spirytusu z ubiegłych kampanii | | | |
| ................................ | | | |
| II. Produkcja gorzelni w kampanii 1936/37 r. | | | |
| z ziemniaków ................................ | | | |
| z innych płodów (jakich) ................................ | | | |
| Razem: | | | |
| III. A. Odprawiono na zasadzie poleceń D. P. M. S. (Nr Nr i daty): ................................ | | | |
| ................................ | | | |
| ................................ | | | |
| 1) z produkcji ubiegłych kampanii ................................ | | | |
| 2) z produkcji kampanii 1936/37 r. ................................ | | | |
| B. Skażono na zasadzie pozwolenia D. P. M. S. (Liczba i data): ................................ | | | |
| ................................ | | | |
| C. Ubytki magazynowe ................................ | | | |
| Razem. | | | |
| IV. Pozostałość na dzień ................................ | | | |

Uwaga: Wykaz niniejszy należy nadsyłać przed terminami płatności poszczególnych rat, ustalonych w planie odbioru spirytusu z dnia 1 października 1936 r. L. III. S. 5/1

Przy wypełnianiu wykazu należy ściśle przestrzegać podziału na spirytus kontyngentowy (na r-k Dyr. P. M. S.), dodatkowe zapotrzebowanie (na r-k Dyr. P. M. S.) i spirytus niekonsumcyjny (na r-k Zrzeszenia Producentów Spirytusu itp.)

Ilości spirytusu, wykazane w niniejszym wykazie jako spirytus kontyngentowy, **winny być również zgłoszone do odstawy** jako spirytus kontyngentowy (a nie jako spirytus na dodatkowe zapotrzebowanie lub spirytus niekonsumcyjny).

Spirytus o mocy................przy $15^0$ C.

................................................
(podpis przedsiębiorcy gorzelni)

Ścisłość powyższych danych potwierdzam

................................................
(pieczęć i podpis organu kontroli skarbowej)

POCZTÓWKA

Do
Dyrekcji
Państwowego Monopolu Spirytusowego
Dział Zakupów
w Warszawie
ul. Leszno Nr 1
skrytka pocztowa Nr 248.

Znak ........................ Dnia ........................ 193...... r.
Nazwa gorzelni ........................
Województwo ........................
Powiat ........................

Niniejszym komunikujemy, iż gorzelnia ........................
uruchomiona została w dniu ........................
ukończyła pracę w dniu ........................

........................
(podpis)

Uwaga: Zawiadomienie o rozpoczęciu wzgl. ukończeniu kampanii należy nadesłać w ciągu 3-ch dni po uruchomieniu gorzelni wzgl. ukończeniu ruchu.

POCZTÓWKA

Do
Dyrekcji
Państwowego Monopolu Spirytusowego
Dział Zakupów
w Warszawie
ul. Leszno Nr 1
skrytka pocztowa Nr 248.

Doniesienie niniejsze winno być w posiadaniu Dyr. P. M. S. najpóźniej 14 dni przed terminem odprawy spirytusu.

........................ dnia ........................ 193...... r

**Zgłoszenie odstawy surowego spirytusu z gorzelni**

........................ poczta ........................ woj. ........................

Niniejszym donoszę, że w dniu ........................ zamierzam uskutecznić odstawę spirytusu:

| | | |
|---|---|---|
| na kontyngent zakupu | w ilości około ........................ | *l.* 100° |
| na dodatkowe zapotrzebowanie (dług turecki) | " " " ........................ | " " |
| na r-k Zrzeszenia Producentów Spirytusu (spir. niekonsumcyjny) | " " " ........................ | " " |
| Razem | w ilości około ........................ | *l.* 100° |

*) **Z jakich płodów wyprodukowano spirytus?** ........................

Moc spirytusu wynosi ........................°.

Upraszając o nadesłanie polecenia na wysyłkę tego transportu, zawiadamiam jednocześnie, że odstawy zamierzam dokonać:

1) w cysternie, którą proszę nadesłać do stacji ........................

2) w beczkach żelaznych koleją ze stacji ........................

*) Należy podać czy z ziemniaków, żyta, buraków itd.)

........................
Podpis

# 845.

## OKÓLNIKI KOMISJI DEWIZOWEJ.

### UZUPEŁNIENIE OKÓLNIKA Nr 1

z dnia 27 kwietnia 1936 r.

**w sprawie zgłoszenia zestawień o stanie posiadanych pieniędzy zagranicznych oraz należności i zobowiązań zagranicznych.**

W sprawozdaniach miesięcznych, składanych przez banki dewizowe na podstawie okólnika Nr 1 o sprzedaży pieniędzy zagranicznych i dewiz str. 2-a pkt. B. pow. okólnika (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 13, poz. 448) należy na podstawie uchwały Komisji Dewizowej z dn. 5.X. 1936 r. począwszy od sprawozdania za październik b. r. podzielić pozycję 4-ą — sprzedaż klientom na zasadzie generalnych zezwoleń Komisji Dewizowej — na dwie rubryki 4/a i 4/b. Do grupy 4/a należy zaliczyć sprzedaż:

1. Na zapłatę towarów na zasadzie okólnika Nr 5 pkt. I. a).
2. Na zapłatę kosztów importu towarów na zasadzie okólnika Nr 5 pkt. I. b).
3. Na zapłatę kosztów eksportu towarów na zasadzie okólnika Nr 6 pkt. V.
4. Na wyjazd za granicę w granicach ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 24.VII. 1936 r. § 12 pkt. 1—3.
5. Na wyjazd do Gdańska na zasadzie okólnika Nr 27 pkt. 1.
6. Na wyjazd do Czechosłowacji na zasadzie okólnika Nr 29.
7. Na koszty utrzymania za granicą na zasadzie okólnika Nr 4.
8. Na drobne dyspozycje na zagranicę na zasadzie okólnika Nr 8 pkt. IV. zaś do grupy 4 b) — sprzedaż na zasadzie wszystkich innych generalnych zezwoleń Komisji Dewizowej (autonomie dewizowe, rachunki walutowe „E", przekazy do Francji w ramach okólnika Nr 28 pkt. II. 3. itd.).

*Komisja Dewizowa.*

### UZUPEŁNIENIE OKÓLNIKA Nr 5

z dnia 1 maja 1936 r.

**w sprawie przekazywania przez banki dewizowe środków płatniczych za granicę oraz o obowiązkach eksporterów w dziedzinie waluty eksportowej.**

W myśl uchwały Komisji dewizowej z dn. 5.X. 1935 r. w okólniku Nr 5 z dn. 1.V. 1936 r. Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 13, poz. 448 skreśla się ustęp I w całości, a natomiast wstawia się ustęp następujący:

„I. Komisja Dewizowa upoważnia Oddziały Banku Polskiego i banki dewizowe do rozpatrywania i załatwiania we własnym zakresie wniosków o zezwolenie na przekazywanie za granicę środków płatniczych oraz zapisywanie sum na rachunek zagraniczny wolny w następujących wypadkach:

a) na zapłatę zobowiązań, wynikających z przywozu towarów z zagranicy do wysokości kwoty zł 3.000.— za przedstawieniem dokumentów i udowodnieniem istnienia zobowiązania, w sposób określony przepisami okólnika Nr 14 z dn. 31.VIII. 1936 r.

b) na pokrycie kosztów ekspedycji, ubezpieczenia i transportu sprowadzonych z zagranicy towarów jak przewozu, przeładunku itp., za przedstawieniem odpowiednich dokumentów (rachunki, korespondencje itp.) do wysokości zł 1.000.—, jeśli te koszty zapłacone zostały za granicą. Ponadto przy wnioskach tego rodzaju, zarówno załatwianych we własnym zakresie, jak i przedstawianych do decyzji Komisji Dewizowej, winno być udowodnione, że powyższe koszta uboczne nie są objęte fakturą za sprowadzony towar. W wypadku, gdy wniosek składa odbiorca towaru, fakt ten powinien być stwierdzony przez bank dewizowy na podstawie faktury i potwierdzony przez bank na wniosku; jeśli wnioskodawca nie jest odbiorcą towaru — winien, prócz innych dokumentów, dołączyć pisemne oświadczenie tego ostatniego, iż faktura nie objemuje omawianych kosztów ubocznych.

Z upoważnień zawartych w punktach a) i b) mogą banki dewizowe korzystać tylko wówczas, jeśli całkowite zobowiązanie klienta nie przekracza sumy 3.000.— z tytułu należności towarowej, a zł 1.000.— z tytułu kosztów ubocznych i tylko do wysokości tych sum w ciągu jednego dnia na zlecenie tego samego klienta".

*Komisja Dewizowa.*

## 846.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. IV. 25739/3/36

z dnia 19 października 1936 r.

**w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej umowy gospodarczej polsko - niemieckiej.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że umowa gospodarcza polsko - niemiecka z dnia 4 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 512), obowiązująca do dnia 31 października 1936 r., **będzie przedłużona do 31 grudnia 1936 r.**, drogą wymiany not, które będą ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P.

Podając powyższe do wiadomości urzędów celnych Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że postanowienia tej umowy powinny być nadal stosowane po 31 października 1936 r., choćby noty dotyczące przedłużenia tej umowy nie zostały przed tym terminem ogłoszone, czyli że obecny stan prawny w dziedzinie ceł konwencyjnych oraz specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko - niemieckiego pozostaje nadal bez zmiany do dnia 31 grudnia 1936 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) *St. Fr. Królikowski.*

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

# GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

Nr 219

dnia 16 października 1936 roku.

| WALUTY | Za | Sprzedaż (Złotych) | Kupno (Złotych) |
|---|---|---|---|
| **a) BILETY BANKOWE** | | | |
| Belgi belgijskie | 100 Blg. | 89,68 | 89,25 |
| Dinary jugosłow. | 100 Din. | — | — |
| Dolary Stanów Zjedn. | 1 Dol. | 5,31 1/2 | 5,28 1/2 |
| Dolary kanadyjskie | 1 Dol. | 5,30 1/2 | 5,27 1/2 |
| Floreny holenderskie | 100 Fl. | 286,75 | 285,05 |
| Franki francuskie | 100 Fr. | 24,81 | 24,67 |
| Franki szwajcarskie | 100 Fr. | 122,55 | 121,75 |
| Funty angielskie | 1 Ł. | 26,10 | 25,94 |
| Funty tureckie | 1 Ł. | — | — |
| Guldeny gdańskie | 100 Gld. | 100,20 | 99,80 |
| Korony czecho-słow. | 100 K. | 16,80 | 16,00 |
| Korony duńskie | 100 K. | 116,54 | 115,70 |
| Korony estońskie | 100 K. | — | — |
| Korony norweskie | 100 K. | 131,08 | 130,10 |
| Korony szwedzkie | 100 K. | 134,58 | 133,60 |
| Leje rumuńskie | 100 Lei | — | — |
| Lewy bułgarskie | 100 Lew. | — | — |
| Liry włoskie | 100 Lir. | 25,40 | 24,40 |
| Łaty łotewskie | 100 Łat. | — | — |
| Marki fińskie | 100 Mk. | 11,51 | 11,30 |
| Marki niemieckie | 100 Mk. | 118,00 | 112,00 |
| Pengő węgierskie | 100 Png. | — | — |
| Pesety hiszpańskie | 100 Pes. | — | — |
| Szylingi austriackie | 100 Szyl. | 93,00 | 89,00 |

| WALUTY | Za | Tranzakcje (Złotych) | Sprzedaż (Złotych) | Kupno (Złotych) |
|---|---|---|---|---|
| **b) CZEKI I WYPŁATY** | | | | |
| Amsterdam | 100 Fl. | 286,05 | 286,75 | 285,35 |
| Belgrad | 100 Din. | — | — | |
| Berlin | 100 Mk. | 212,36 | 212,78 | 211,94 |
| Bruksela | 100 Blg. | 89,50 | 89,68 | 89,32 |
| Budapeszt | 100 Png | — | — | — |
| Bukareszt | 100 Lei | — | — | |
| Gdańsk | 100 Gld | — | 100,20 | 99,80 |
| Helsinki | 100 Mk. | — | 11,51 | 11,45 |
| Konstantynopol | 1 Ł | — | — | — |
| Kopenhaga | 100 K. | 116,25 | 116,54 | 115,96 |
| Londvn | 1 Ł. | 26,03 | 26,10 | 25,96 |
| Madryt | 100 Pes. | — | | — |
| Mediolan | 100 Lir. | 28,05 | 28 15 | 27,95 |
| Montreal | 1 Dol. | — | 5,31 | 5,28 1/2 |
| Nowy Jork | 1 Dol. | 5,31 1/8 | 5,32 3/8 | 5,29 7/8 |
| Nowy Jork telegr. | 1 Dol. | 5,31 3/8 | 5,32 5/8 | 5,30 1/8 |
| Oslo | 100 K. | 130,75 | 131,08 | 130,42 |
| Paryż | 100 Fr. | 24,75 | 24,81 | 24,69 |
| Praga | 100 K. | 18,80 | 18,85 | 18,75 |
| Ryga | 100 Łat | — | — | |
| Sofia | 100 Lew. | — | — | — |
| Sztokholm | 100 K. | 134,25 | 134,58 | 133,92 |
| Tallin | 100 K. | — | — | — |
| Wiedeń | 100 Szyl | — | 99,20 | 98,80 |
| Zurych | 100 Fr. | 122,25 | 122,55 | 121,95 |
| **c) MONETY** | | | | |
| **2. Srebro.** | | | | |
| Marki niemieckie | 100 Mk. | — | 127,00 | 120,00 |

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.